

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Yerel mahkemenin 25.10.1988 günlü başvuru kararında olaya ilişkin açıklamadan sonra gelen gerekçe bölümü aynen şöyledir :

"20 Ağustos 1988 Tarih 19905 Sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 1.6.1988 tarihli Anayasa Mahkemesi kararı ile 3402 Sayılı Yasanın 45. maddesinin 3. fıkrası hükmü "tapulu yerlerle" ibaresiyle sınırlı olarak iptal edilmiş, sınırlama kapsamına girmeyen fıkra hükmünün halen yürürlükte olduğu anlaşılmıştır. 45. maddenin 3. fıkrasının iptal kararından sonraki şekli şöyledir. "Orman sınırları içerisinde kalan veya Orman sınırları dışına çıkarılan alanlarda iskan suretiyle veya Toprak Tevzii yoluyla verilen yerler (işlemleri tamamlanmamış olsa dahi) başka bir şart aranmadan hak sahipleri adına tesbit ve tescil edilir". Hal böyle olunca, bu hükme göre önceden orman olduğu halde 1976 yılında orman dışına çıkarılmış olan taşınmaz bölümünün de davalı tarafın dayandığı ve nizalı parseli kapsamına alan iskan tapusuna değer verilerek davalı adına tesciline karar vermek gerekmektedir. Halbuki, bu bölüm yönünden davalı tapusu hukuki değerini yitirmiştir.

Zira, kesinleşen orman rejimi içinde kalan tapu kayıtları 4785 sayılı Yasa gereğince Devletleştirilmiş olduğundan yasal değerini yitirir. Bu gibi tapu kayıtlarına ne şekilde tesis edilmiş olursa olsun artık geçerlilik tanınmaz. Bir an için aksini düşünsek bile, Anayasa, orman dışına çıkarılan yerlerin dağıtımını birtakım kurallara bağlamıştır.

Anayasa'nın 44. maddesi uyarınca "Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan, çiftçilikle uğraşan köylüye toprak sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri alır".

1.6.1988 Tarihli iptal kararında da açıkça belirtildiği gibi; "Anayasa'nın 44. maddesi, toprağın erozyonla kaybedilmesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri almak görevini Devlete vermiştir. Daha önce orman olan yerlerin erozyonla yitirilmesi büyük olasılık taşımaktadır. Bu yüzden gerekli önlemleri aldıktan, değerlendirme ve ihya işlemleri yapıldıktan sonra dağıtılmaları gerekir. Devletin, önlemleri, toprak elinden çıktıktan sonra da alabileceği düşünülebilirse de, malikin izin ve isteği olmaksızın bu tedbirleri almak güçtür". Bu itibarla iptali istenen Yasa hükmü Anayasa'nın 44. maddesine aykırıdır.

Yine aynı iptal kararında açıklandığı üzere; Anayasa'nın 170. maddesi, orman dışına çıkarılmış yerlere orman içi köyler halkının yeşleştirilmesi için Devlet tarafından ihya edilerek bu halkın yararlanmasına ayrılmasını öngörmüştür. Halka tanınan hak, mülkiyet değil yararlanmadır. Anayasa, 6831 sayılı Orman Yasası'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (A9 ve (B) bentleri arasında fark gözetmemiştir. Bu nedenle (A) bendine göre orman dışına çıkarılan yerlerin orman köylüsüne tahsisi gerekip, (B) bendine göre orman dışına çıkarılan yerlerin köylüye tahsisi gerekmediğini söylemek olanaksızdır. İki bent arasında fark bulunduğu kabul edilse bile değerlendirme yapılmaksızın mülkiyet hakkının tesbiti aykırılık oluşturur. Taşınmazın verildiği kişiler ve veriliş biçimi yönleri de böyledir. Kısaca, 170. madde, yalnız orman köylüsüne tahsis amacıyla orman sınırı dışına çıkartılmaya olur verdiğinden bu yerlerin geçersiz tapu sahibine verilmesi Anayasa'ya aykırıdır.""